

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

**IVO JE SIN MOJ
LJUBLJENI**

mihael

08 / 2018.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIII. (2018.), Broj 8 (339)
DRUGA KORIZMENA NEDJELJA
25. veljače 2018.

Kontakt:

O. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
Tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

MEDITACIJA

Preobraženje

SLUŽBA RIJEČI

ČITANJA

Ovo je Sin moj ljubljeni.

4

HOMILIJA

Sići s brda

6

KATEHEZA

*Kutak blaženog Miroslava Bulešića**Duhovni dnevnik blaženoga Miroslava Bulešića svećenika i mučenika*

8

*Muškarac u biblijskoj perspektivi**Mojsije: vođa*

10

Križni pur

12

Mali vjeronaučni leksikon

14

IZ KAPELANIJE

Hodočašće u Lourdes

15

Najava - Križni put

16

VELJAČA - OŽUJAK

Ned. 25.	DRUGA KORIZMENA NEDJELJA (PAČISTA)
	Donat Zadarski; Viktorin; Hrvoje

- Pon. 26. Aleksandar; Branimir; Sandra
- Uto. 27. Gabriel od Žalosne Gospe; Tugomil
- Sri. 28. Roman; Teofil; Bogoljub; Vikica
- Čet. 1. Albin; Hadrijan; Jadranko; Zoran; David
- Pet. 2. Lucije; Čedomil; Iskra; Ines
- Sub. 3. Kunigunda; Marin; Kamilo; Anzelmo

Preobraženje

Isusovo preobraženje na putu u Jeruzalem gdje će biti mučen, umrijeti i uskrsnuti, prekretnica je u vjeri i nasljedovanju njegovih učenika.

Učenicima još uvijek nije jasno tko je Isus i kakvo je njegovo poslanje.

Svojim preobraženjem na "gori visokoj", Isus trojici izabralih učenika objavljuje svoj identitet.

Markov govor pun je simbolike. "Gora visoka", mjesto je Božje blizine, u Starom zavjetu mjesto božje objave Mojsiju i Ilijii.

Opisom Isusovih haljina koje "– nijedan bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbjeliti", Marko upućuje na Isusovo božanstvo.

Mojsije označuje predstavnik a Zakona, a Ilija predstavnika proroka, koji su prethodili Kristu.

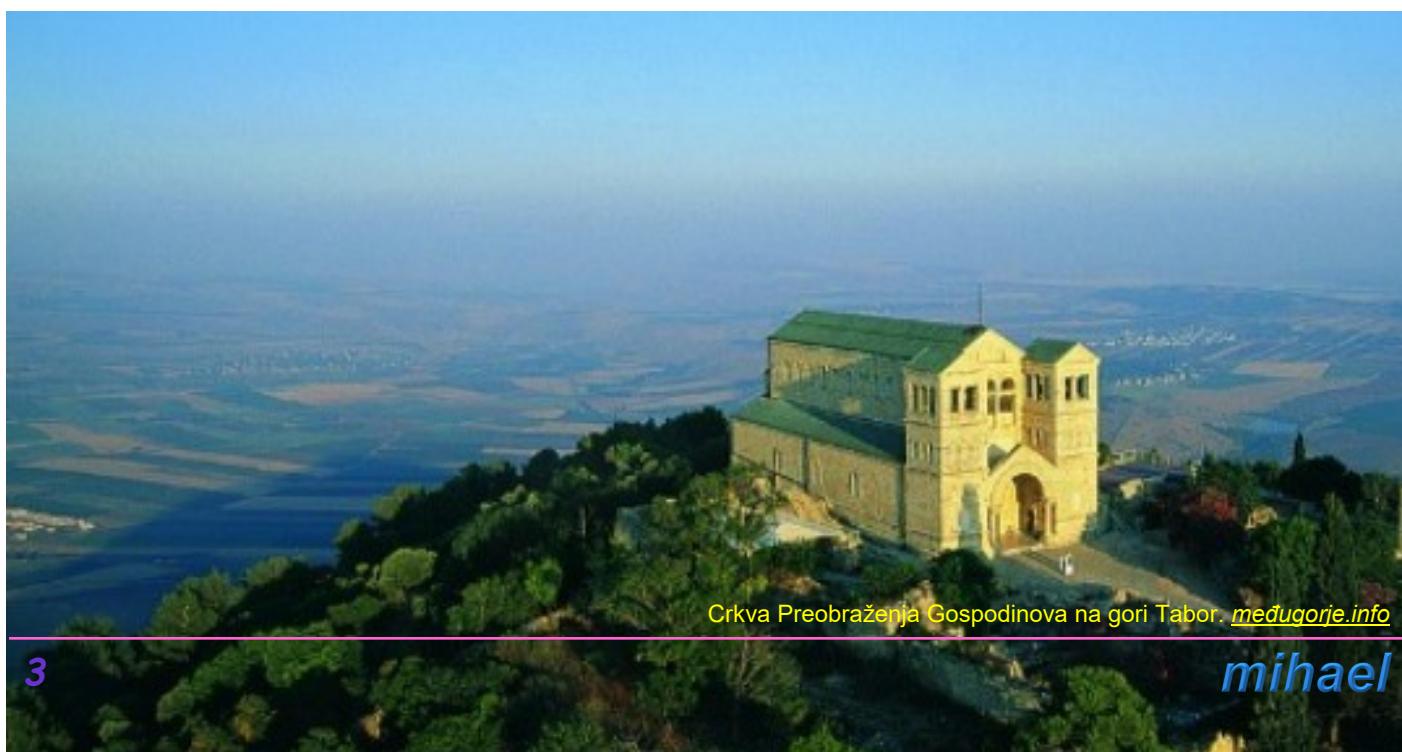
Uz to, Mojsije i Ilija, jedini su u Starom zavjetu doživjeli Božju objavu na Horebu - Sinaju (gori visokoj).

Ovdje se očituju kao dionici konačne Božje objave u Isusu Kristu:

"Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!"

Isusovo preobraženje ne može se u potpunosti razumjeti bez Isusova uskrsnuća. Zato Isus zapovijeda učenicima: "da nikome ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane."

Priredio V.B.

Crkva Preobraženja Gospodinova na gori Tabor. međugorje.info

Prvo čitanje: Post 22, 1-2.9a.10-13.15-18

Žrtva praoca našega Abrahama.

Čitanje Knjige Postanka

Uone dane: Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga: »Abrahame!« On odgovori: »Evo me!« Bog nastavi: »Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i podi u krajini Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje će ti pokazati.« I stignu na mjesto o kojem je Bog govorio. Ondje Abraham podigne žrtvenik i naslaže drva.

Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina. Uto ga zovne s neba andeo Gospodnji i poviše: »Abrahame! Abrahame!« »Evo me!« odgovori on. »Ne spuštaj ruku na dječaka« – reče – »niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga. Podiže Abraham oči i pogleda, i gle – za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tada Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svog sina. Andeo Gospodnji zovne Abrahama s neba drugi put i reče: »Kunem se samim sobom, izjavljuje Gospodin: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj će blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebnu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao glas moj, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.«

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 116, 10.15-19

*Hodit će pred Gospodinom
u zemlji živih.*

Ja vjerujem i kada kažem:
»Nesretan sam veoma.«
Dragocjena je u očima Gospodnjim
smrt pobožnika njegovih.

Gospodine, tvoj sam sluga,
tvoj sluga, sin službenice tvoje:
ti si razriješio okove moje.

Tebi će prinijeti žrtve zahvalne,
zazvat će ime Gospodnje.

Izvršit će Gospodinu zavjete svoje
pred svim pukom njegovim,
u predvorjima doma Gospodnjega,
posred tebe, Jeruzaleme!

Drugo čitanje: Rim 8, 31b-34

Bog ni svog Sina nije poštedio.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo!

Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?

Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu – on se baš zauzima za nas!

Riječ Gospodnja

Evangelje: Mk 9, 2-10

Ovo je Sin moj ljubljeni.

Čitanje svetog Evangelija po Marku

Uono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prihvati i reče Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliju jednu.« Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: »Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!« I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo »od mrtvih ustati«.

Riječ Gospodnja

Sići s brda

Ljudi su ranije planine smatrali boravištem bogova. I u Bibliji nevidljivi Bog sjedi na prijestolju, oblacima ogrnut. Na brdu javlja se Bog Mojsiju u gorućem grmu, na brdu mu predaje Deset zapovijedi. I na mnogim mjestima Novog zavjeta vidi se daje Isus volio brda.

Evanđeosko čitanje pripovijeda kako se Isus s Petrom, Ivanom i Jakovom popeo na brdo, povlači se u osamu da njima otkrije puninu istine o sebi, ali i o njima, da ne smalaksaju pred mukama i razočaranjima koja čekaju, kako njega tako i njih.

Tu se događa nešto što je učenike zapanjilo i uplašilo. Njegov izgled, njegova odjeća i glas koji se čuje iz oblaka, jasno govore da Isus nije bilo koji čovjek, nego *Ljubljeni Božji Sin*. Prema ljudskom mišljenju i osjećanju Isus se predstavlja na vrhuncu svoje moći slave. Isus je stvarno posve gore. Čini se da i Petar to tako osjeća. Stoga predlaže da se taj trenutak produži i da se ostane na brdu. Isus bi tamo bio prilično siguran od napada onih koji traže njegov život.

Isus se ne slaže s Petrovim prijedlogom. Uopće ne želi ostati тамо gore i opet silazi. Bira nesigurnost, želi biti među ljudima.

Služiti životu

Isus daje primjer: on ne ostaje gore, ne gleda ljudi odozgor. Silazi u dolinu da bi služio ljudima. Po njemu bolesnici, gubavci, djeca, žene i carinici dobivaju priliku za čovjeka dostojan život. Dobivaju obećanje Božje trajne i nepromjenljive ljubavi. Bog u Isusu ne gleda odozgor prema dolje na ljudi, on postaje jedan od njih, *Bog u visini njihovih očiju*, brat svih ljudi, koji očekuju pomoć.

Radi ljudi - uskrsnuće

Uskoro ćemo opet naći Isusa na jednom brdu. U smrtnoj tjeskobi moli se na Maslinskom brdu nebeskom Ocu. Tada ga hvataju oni jadnici i upriličuju proces čiji je ishod već unaprijed poznat.

Na Kalvarijskom brdu kazna se izvršava, Isus umire. S njim su umrle i mnoge nade i očekivanja učenika i prijatelja. Strah se širi u njihovim krugovima, jer ako nisu poštujeli učitelja i Gospodina, osudit će i

njih i pobiti ih. Zatvaraju se u sebi i nigdje se ne pojavljuju, ali tada Isus dolazi k njima. I polako počinju shvaćati što bi moglo biti uskrsnuće: radi ljudi je Isus uskrsnuo. Da bi život pobijedio bolest, da bi ljudsko dostojanstvo pobijedilo prijezir, da bi ljubav pobijedila sve grijehе koji ljubav bacaju u blato. Radi ljudi je Isus uskrsnuo da bi život pobijedio, a ne smrt.

Služiti životu po Isusovoj Zapovijedi

Povijest Crkve čita se često kao neki krimić, napeta je, ima tu i smrti i ubojstava. No, na kraju ipak je to povijest ljubavi. Gdje ljudi slijede Isusov poziv, služe životu; svi smo pozvani služiti životu. A kako bi to moglo izgledati? Možda ćemo to bolje shvatiti uz ovu kratku priču.

O nekom židovskom učitelju proširio se glas da svakog jutra odlazi u nebo.

Jedan se njegov protivnik smijao tome i odlučio ga pratiti da vidi što se to događa.

Vidio je tada kako učitelj preobučen u drvosječu napušta svoju kuću i odlazi u šumu. Tamo je rušio stabla i cijepao drva u male komade. Zatim si je natovario drva na leđa i nosio ih do kolibe jedne siromašne, bolesne žene. Kroz prozor se moglo vidjeti kako učitelj kleči na podu i pali peć.

Kad su protivnika upitali, što se to događa s učiteljem, odgovorio je:

- Penje se još više u nebo.

Služba riječi

Ivan Marko Rupnikh, *Tabor*, www.comunitasantiapostoli.it

Blaženi Miroslav Bulešić: čovjek Božji - svećenik Božji

Duhovni dnevnik blaženoga Miroslava Bulešića svećenika i mučenika

Akademска година 1942. - 1943.

Vježbanje u poniznosti

Rim, 4. 12. 1942.

Jučer smo imali malo sabranje (ritiro mensile – rekolekciju). Pomislio sam, moj Bože, na svoj prošli život. Puno sam opazio mana i ljaga na svojoj duši. Ali, barem mi se čini, da sam po Tvojoj sv. milosti napredovao u poniznosti. Moj Bože, i moja Majko Marija: koliko sam daleko od savršenstva! Ljubavi imam malo. Isuse, razbij moje srce i nalij ga ljubavlju do Boga i do bližnjega, do mojih drugova, do svih duša.

Ponovio sam jutros obećanja, koja sam pred dva mjeseca zadao, Isusovu Srcu po Srcu Marijinu. Primi Bože, moja obećanja i blagoslovi i učvrsti ih svojom sv. milosti. Ovaj mjesec hoću da se vježbam u poniznosti i također u ljubavi, jer ako sam u pravom smislu ponizan bit ću i ljubežljiv. Isuse, Tebi živim; Isuse, Tebi umirem; Isuse, Tvoj sam živ i mrtav.

Majko, danas mi je došlo drugo pismo. Bettina se pokajala za onako sramotno pismo pa me pita oprost. Ja njoj od srca opraštam i hoću da zaboravim na sve.

Samo bih želio da bi vidjela da joj nisam odgovorio na pismo koje sam primio prošlog petka, već na pismo koje sam primio na Veliki Petak (god. 1942.). Pomozi joj, Majko, da se povrati na pravi put. Govorio sam o tom sa svojim duhovnim ocem: vikao je na me i kazao mi je da sam neoprezno činio kad sam joj počeo pisati; zabranio mi je da joj pišem. Htio bih joj pisati, ali neću, kad mi je on zabranio. Majko, je li dobro tako! - A ohol sam još! Htio bih joj pisati samo da me ne kudi. Ali što će mi da ona govori i najveće zlo o meni, kada sam ja na miru s Bogom i s Tobom, Majko! Mislim da si je Ti kaznila ipak malo za one zle riječi što mi kaziva. Oprosti joj! Neka bude dobra. Majko, neka se vrši volja Božja. To je za me jedan dio kušnje! Hvala Bogu!

Da nisam naškodio štogod svojem župniku! Ne daj Bog! Pomozi mu, Bože, u njegovom djelovanju.

Majko, kada idem doma, očuvaj me i gledaj me da ne bih prekršio svoja obećanja. Od Bettine i od Alde (Bettina i Alda bile su djevojke koje su, čini se, bacale oko na mladoga đakona, koji se već u subđakonatu, 6. rujna 1942., obvezao na opsluživanje celibata. On se utječe Bl. Djevici Mariji da ga očuva čistim na putu prema svećeništvu.) očuvaj me. Daj da bude moje srce sasvim u Tvojim rukama. U utorak pak ću Ti se potpuno posvetiti, da

budem po Tebi sav Kristov. Majko, daj da Ti budem pravi (dobar)!

Majko, gledaj na moje roditelje. Isprosi im od Boga pokajanje od grijeha i daj da ne bi griješili. Očuvaj mojeg brata i moje sestre od svakoga zla. Neka im Bog dade ono što potrebuju.

Slatko Srce Isusovo, oprosti grešnicima. Ovaj posjet hoću s tom nakanom učiniti. Slatko Srce Marijino, budi spasenje moje!

Zahvala za poniženje

Rim, 5. 12. 1942.

Majko, prikazujem Ti poniženje koje sam primio večeras. Nisam bio ljubežljiv do bližnjega! - Zato ću izmoliti krunicu prije nego zaspijem!

Najava posvećenja Majci Božjoj

Rim, 7. 12. 1942.

Srčanosti, dušo moja, Bog ti daje još kušnja, da budeš pripravnija na djelo na koje te pripravlja. Izbaci iz sebe žalost i tugu: ti si za Boga i za Njega treba da trpiš. Majko moja, sutra ću se sasvim Tebi posvetiti, sav ću se Tebi darovati: dati i izručiti svoju dušu, svoju žalosnu dušu, svoja djela, svoje zasluge, izručiti ću Ti svoje tijelo sa svima osjetilima. Prikazat ću Ti svoja bogatstva, svoje imanje, svoje roditelje, svoje sestre i svojeg brata, svoje rođake, svoju Istru. Sve ću predati u Tvoje ruke. Združen s Tobom, bit ću združen s Kristom, s Bogom. Predat ću Ti svoja poniženja, koja su, hvala Bogu, dosta mnogobrojna; svoja trpljenja, koja su također dosta velika, svoje poteškoće; izručit ću Ti časti, koje bi me mogle nakititi premda nedostojnog. Sav ću postati Tvoj, da budem sav Kristov, Božji. Oprštam već od sada svima koji su me uvrijedili. Od srca pitam Boga pokajanje i oproštenje grijeha. Ali, Majko, Ti moraš mi pomoći. Vodi me uvijek i nadahnjuj me u onome što moram učiniti! Majko, pogledaj me kako sam žalostan! Hvala Bogu!

Muškarac u biblijskoj perspektivi

Mojsije: vođa

Sudbina koju Mojsije proživljava je jedinstvena. S jedne strane, on je jedan od najvećih proroka. Izraelci se stalno pozivaju na njega. On je povjerenik Božji. Samo on smije razgovarati s Bogom licem u lice, „kao što čovjek govori s prijateljem“ (Izl 33, 11). Ali Bog mu uskraćuje posljednje ispunjenje, posljednji uspjeh. Smije tek vidjeti zemlju u koju je trebao uvesti narod. Netko će drugi nakon njega onamo uvesti narod. Mojsije je voda koji je morao nositi narod, voda koji se stalno morao boriti s njegovim konfliktima. Ali se za njega u isto vrijeme kaže: „Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najsukromniji čovjek na zemlji“ (Br 12, 3). Evagrije Pontski riječ skroman prevodi riječju blag. Za njega je blagost Mojsijeva uzor svakom duhovnom vodi koji druge može voditi Bogu samo onda ako je nadvladao svoje strasti. Blagost je značajka čovjeka koji je u miru sam sa sobom. Poniznost je pak više hrabrost da se čovjek suoči sa svojim mračnim stranama. Mojsije, veliki voda, u isto je vrijeme bio ponizan i skroman. Imao je osjećaj za svoje vlastite granice i

slabosti. To za muškarce koji su na odgovornim pozicijama nije samo po sebi razumljivo. Cesto potiskuju svoje slabosti kako bi pred drugima izgledali jaki. Ali istinska jakost sastoji se u tome da se čovjek suoči i izmiri sa svojim mračnim stranama.

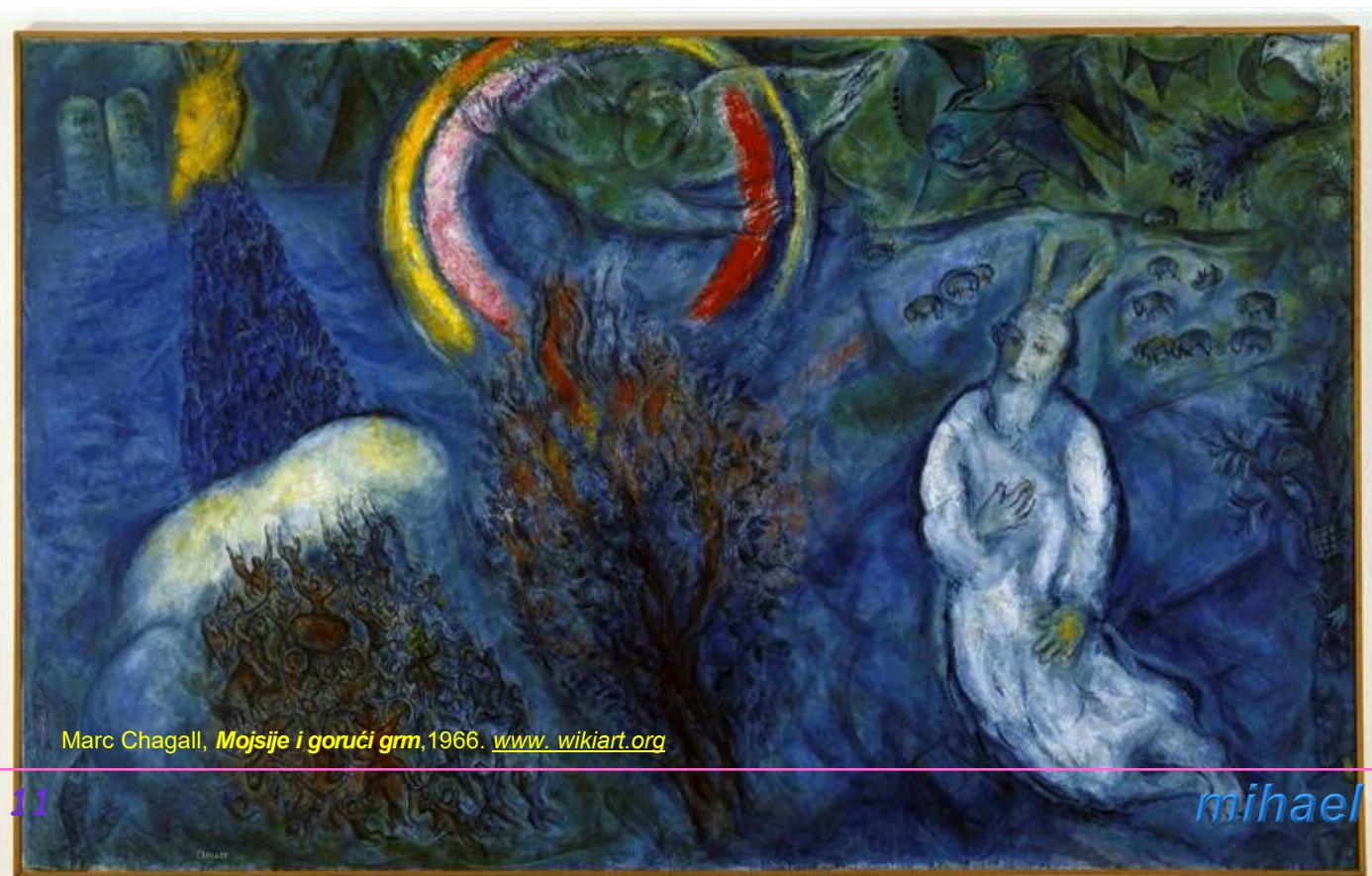
Proces samoostvarenja koji Mojsije mora proći traži se od svakog muškarca koji želi postati istinski muškarac. Mora učiti preuzimati odgovornost i suočavati se s konfliktima kojima je u svojoj odgovornosti izložen. Mora učiti nadvladavati otpore „naroda“ koji uvijek iznova mrmlja i čezne za majčinim krilom. Ako narod shvatim kao sliku za sastavnice muškarčeve, tada to za mene znači: Mojsije se mora probijati kroz regresivni stav čežnje za majčinim krilom, čežnje za egipatskim loncima punim mesa. U nama je čežnja za slobodom. Ali u isto vrijeme poznajemo i strah pred njom. Psihološki govoreći, da bismo dospjeli do slobode moramo ostaviti staru sigurnost, zbrinutost od majke ili majci slične institucije kao što su Crkva ili poduzeće. Postajanje muškarcem znači upustiti se u rizik, krenuti pustinjom i na putu osjećati glad i žed, bez sigurnosti da put vodi k cilju, obećanoj zemlji u kojoj on može biti potpuno on.

Mnogi muškarci na putu u slobodu radije čeznu za izgubljenim rajem djetinjstva. Na tom putu u slobodu suočavam se sa svojim najdubljim potrebama, sa svojom potrebom za zbrinutošću i sigurnošću, zaštićenošću i domom, a taj put u slobodu uvijek vodi samo preko odvajanja od sigurnosti i ovisnosti. Put otkriva duboko usaćene strahove u nama. Mojsije se sa svojim strahovima i potrebama, unutarnjim otporima i regresivnim težnjama suočava tako što se u molitvi uvijek iznova okreće Bogu i njemu prikazuje svoju unutarnju pobunu. Njegova molitva nije jednostavno potvrđivanje, već hrvanje s Bogom. On se bori s Bogom, optužuje ga, tuži mu se na teret koji je Bog navalio na njega. Ali ne odustaje. Mojsije ostaje uz narod čak i ako ga taj narod uvijek iznova razočarava, a drži se i obećanja koje je ovom tvrdoglavom narodu dao Bog.

Mojsije kao voda pokazuje jedan bitan aspekt koji pripada postajanju muškarcem. Muškarac mora preuzeti odgovornost. On ima zadaću voditi, a ne tek raditi ono što mu drugi kažu. Kao otac, muškarac u

obitelji ima zadaću vođenja. U svakoj grupi u kojoj radi on je u isto vrijeme i onaj koji vodi i onaj kojeg vode. Pitanje je kako naučiti postati voda. Ne postajemo vodom tako što kopiramo druge u njihovoj ulozi upravljanja. Naprotiv, prvi se korak sastoji u tome da stupimo u dodir s božanskim djetetom u nama, s vlastitom kreativnošću i nadahnućem. Moramo učiti vjerovati vlastitim osjećajima. Drugi korak je iskreni susret sa samim sobom. Prvi Mojsijev pokušaj da preuzme vodstvo na sebe je propao. Prvo mora poći u tuđinu, te se suočiti s vlastitom nemoći i svojim granicama, čekajući dok ga Bog ne pozove. Ne može sam od sebe postati vođa. To je i poziv, i to ne od čovjeka već od Boga. I tada Mojsije mora učiti kako ostvarivati volju Božju - moglo bi se reći i svoju viziju -nasuprot otporima.

Anselm Grün, *Boriti se i ljubiti*, KS, Zagreb, 2006.

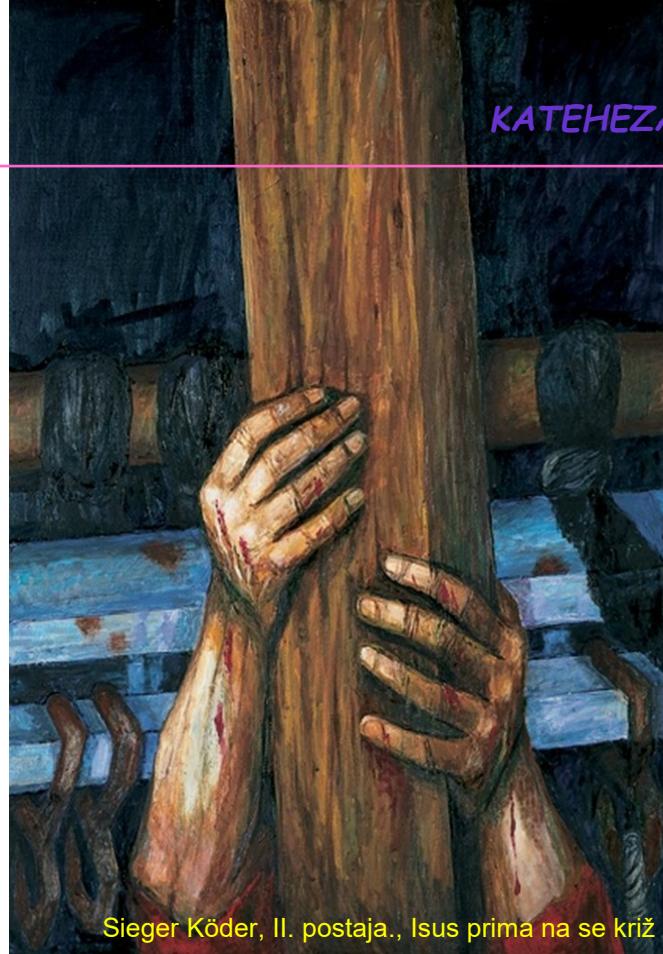

Križni put

Kršćani su od početka rado išli Isusovim putevima, prije svega njegovim posljednjim odsjekom puta od Pilatove sudačke stolice uskim ulicama Jeruzalema uspinjući se sve do Kalvarijske uzvisine. Htjeli su shvatiti Isusovu sudbinu, ali još više rukom napipati, naći njega samoga. Znali su da vjerničko sjećanje prema židovskome shvaćanju uvijek znači ponazočivanje. Tako iskustva Isusova križnog puta tada postaju za njih iskustva križnoga puta danas. Kod križnoga puta se radi o ovome unutarnjemu iskustvu, ne toliko o egzaktnome povijesnom znanju.

Mi u križnome putu tražimo susret s Isusom i po njemu s Bogom. Svako razmatranje križnoga puta svršava s jednom molitvom; jer najvažnija riječ vjere ne zove se „Bog“, nego „Ti!“ Zato na križnome putu treba ne samo razmišljati o Isusu, nego još više razgovarati s njim - kao što prijatelj razgovara s prijateljem i otvoreno se suočiti s Bogom: s njegovom šutnjom, njegovom nemoći, njegovim zahtjevima. Sam Sin Božji postavlja mu pitanje: „Zašto?“

U Bibliji se ne spominju svih 14 postaja križnoga puta - kao susret s njegovom majkom na putu, prizor Veronike i prizor Pieta ili njegov trostruki pad. Pa ipak se sve ovo u stvarnosti dogodilo - u duhu, u duši; jer ondje se odigrava život, ondje su susreti najintenzivniji. Život se živi i trpi u srcu. Bilo bi dobro uzeti si dostatno vremena za križni put. Svaka postaja

Sieger Köder, II. postaja., Isus prima na se križ

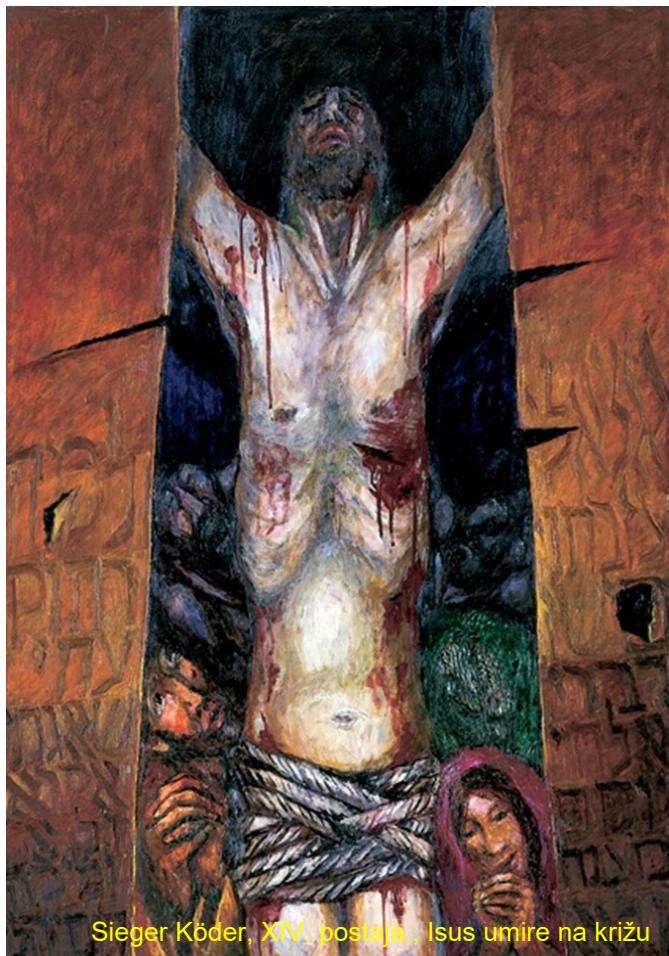
skriva u sebi djelić životne povijesti, djelić povijesti Crkve, svjetske povijesti i zapravo zaslužuje svakodnevno meditiranje.

Slike križnoga puta pozivaju nas na dijalog. Mi razgovaramo s moćnicima države i religije, s prominentnima i s jednostavnim narodom, s mnoštvom ljudi koje pilji i sa slijepim izvršiteljima naredbi, s najrazličitim predstavnicima Crkava i s buntovnicima. Javlja se pitanje savjesti: Kada bih morao govoriti, umiješati se, gdje spontano djelovati? Susrećemo se s odvažnim ženama spremnima pomoći ali i sa ženama i djecom; oni su uvijek glavne žrtve nasilja. U svim slikama nailazimo i na smrt, ali i na lude koji Umirućega ne ostavljaju sama.

Križni put nas želi ohrabriti. Ipak čitamo zamišljeni u Pismu: Kad je Isus uzlazio ispred svojih učenika - u Jeruzalem - oni se prestrašiše.“ Isus im je nagovijestio svoj križni put koji ga čeka. Ali oni su se opirali, htjeli su Isusa u tome sprječiti. Isus jasno govorи: „Tko hoće biti moj učenik, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“. Ići Isusovim križnim putem zahtjeva vjernost prema njemu do smrti. Evanđelist Luka dopunjuje:

„Tko hoće biti moj učenik, neka danomice uzima na sebe svoj križ“. Luka želi reći da se kršćanin mora dokazati i u trpljenjima svakodnevice. Gledajući na Isusa koji nosi križ, on to može pokušati.

Razmatramo jedan križni put sa slikama. Odlučujuće je da sam „ja u toj slici“. Ja ću dakle pitati: Gdje se u pojedinim slikama nalazim ja? Vidi li me se na rubu ili sam sasvim „pokraj“? Možda uopće nisam u slici, ili sam samo skriven? I ako otkrijem sebe, što ovo znači za moj život? Trebam li se odvažiti na dublje zajedništvo s Isusom ili ostati na razumnu odmaku? Trebao bih u svakome slučaju znati: On čeka na me.

Sieger Köder, XIV. postaja., Isus umire na križu

Moga prijatelja svećenika i isповједnika Hermanna Josefa Wehrlea, kapelana u Münchenu, objesili su nacisti 14. rujna 1944. u Berlinu - Plötzensee.

U posljednjemu pismu koje sam od njega primio, piše: „*Katkad povjeruješ: da sve to ipak nema nikakva smisla. Ostaje samo križ oštrih bridova. Prestraši se ovoga križa. Ali podići ga i ponijeti za Gospodinom - u tome je tajna prijateljstva s Isusom.*“

Križ oštrih bridova vidimo u osam slika prostim okom. Da u Isusu smijemo gledati našega najboljeg prijatelja, za to su potrebne oči vjere i ljubavi.

Na Cvjetnicu ujutro sjedio je slijepac na putu iz Jerihona u Jeruzalem. Strastveno je tražio Isusovu blizinu i vikao: „Isuse, smiluj mi se!“ Isus ga upita: „Što hoćeš da ti učinim?“ Slijepac reče: „Da progledam.“ On je u ovome trenutku video: ne samo svijet, nego - Isusa, svoga Spasitelja. Biblija pripovijeda: „I podje za njim njegovim putem.“ To je bio početak križnoga puta koji se slio u uskrsni put.

Sa slijepim Bartimejem isповijedamo: Isuse, smiluj nam se! I mi želimo progledati i susresti se s tobom, živim Kristom. Ti i nama - kao i svima na križnim putevima ovoga svijeta - nudiš svoje neprocjenjivo prijateljstvo. Na nama je hoćemo li ga prihvati i na njega odgovoriti.

Theo Schmidkonz - Sieger Köder,

Iskustva križnoga puta, www.savezbezimena.com

Mali vjeronaučni leksikon

Daniel

Daniel je starozavjetni prorok kojemu se pripisuje istoimena biblijska knjiga. Njegovo ime znači "Bog je moj sudac".

Rođen je vjerojatno 623., a umro je nekoliko godina nakon 539. pr. Kr. Kao dječak odveden je u Babilon nekoliko godina prije Ezekiela i prve glavne skupine izgnanika. Pripadao je plemićkoj ili kraljevskoj obitelji. Bio je posebno nadaren i oštrouman. U Babilonu je, pod imenom Baltazar, postao savjetnik babilonskom vladaru Nabukodonozoru II.

Knjiga proroka Daniela knjiga ima dva dijela.

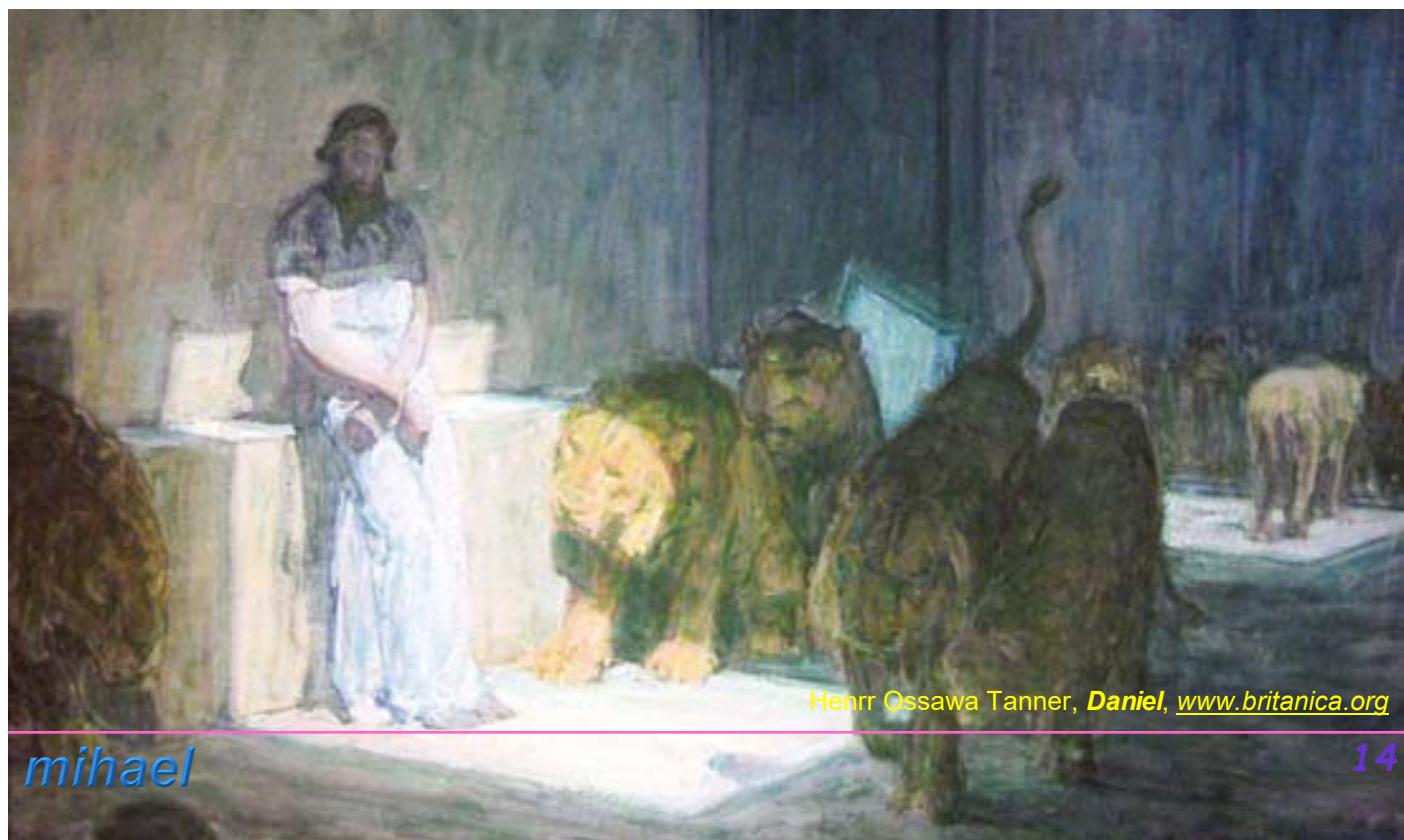
Prvi dio, od prvog do šestog poglavlja, u kronološkom redu iznose iskustva Daniela i njegovih prijatelja iz vladine službe od 617. do 538. g. pr. Kr.

Drugi dio, koji od sedmog do dvanaestog poglavlja, napisao je u prvom licu sam Daniel kao zapisivač i opisuje viđenja, koja mu je Bog dao i razgovore s anđelima koje je imao od oko 556. do oko 533. g. pr. Kr.

Knjiga je napisana na dva jezika: 2,4 - 7,28 pisano je na aramejskom, međunarodnom jeziku; ostatak teksta pisan je na hebrejskom.

Za katoličkom i pravoslavnom kanonu, Danielova knjiga ima 14 poglavlja. Protestanti i Židovi priznaju samo prvih 12 poglavlja. Uz to, ne priznaju ni Azarjinu molitvu iz sredine 3. poglavlja. Židovi su uključili njegovu knjigu uključili u Spise, a ne u Proroke.

Priredio V.B.

26. vojno-policjsko hodočašće u Lourdes

15. - 22. svibnja 2018.

Cijena smještaja u hotelu:

2.350,00 kuna - (uključeno: 4 puna pansiona, 1 polupansion, zajednička fotografija, boravišna pristojba, putno zdravstveno osiguranje, akreditacija i službena oznaka 60. PMI-a). **Mogućnost doplate za jednokrevetnu sobu: 800,00 kuna po osobi**

Cijena smještaja u vojnem kampu - taboru:

850,00 kuna

Boravak u vojnem kampu - taboru je isključivo u odori. U kampu je smještaj u šatorima, pa hodočasnici moraju ponijeti ručnike, vreću za spavanje, pokrivač i manji jastuk.

Na hodočašće se mogu prijaviti djelatnici MUP-a RH i članovi njihove uže obitelji (supruga/suprug, djeca starija od 15 godina, roditelji, braća, sestre).

Prema suglasnosti ministra unutarnjih poslova hodočasnici, **djelatnici MUP-a RH, imaju pravo na plaćene slobodne dane, bez dnevница, u razdoblju od 14. Do 23. Svibnja 2018. Godine.**

Prijevoz hodočasnika do Zagreba i iz Zagreba organiziraju Policijske uprave, osim za djelatnike MUP-a sjedište, Ravnateljstva policije u sjedištu, Policijske akademije i PU zagrebačke.

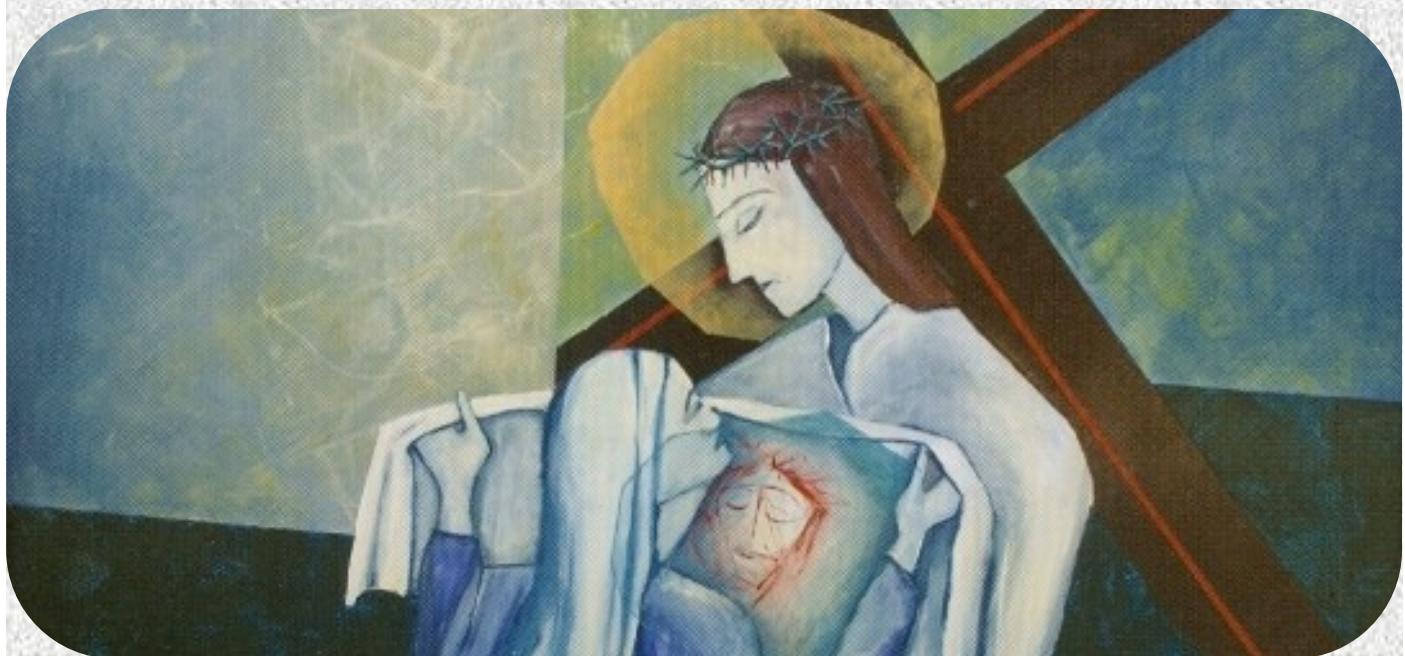
Na hodočašće se putuje u civilnoj odjeći, a policijski službenici moraju ponijeti odoru (bez naoružanja).

Ostale informacije mogu se dobiti u Samostalnoj službi za suradnju s Vojnim ordinarijatom u Republici Hrvatskoj, na

**tel.: (01) 2426-525 (spec.: 26 525) ili na
www.Vojni-ordinariat.hr**

KRIŽNI PUT

PETKOM

Vlč. Milan Juranić, 6. postaja Veronika pruža Isusu rubac, mojzagreb.info

MUP - SJEDIŠTE

KAPELA SV. IGNACIJA
11.00 SATI